

Οί Πανέλληνες τοῦ Μυστρᾶ

Ὀνειρική μουσική πληθωνική φραγρία τοῦ Δημήτρη Κιτσίκη, μὲ στόχο τὴν ἀναγέννηση τοῦ ἑλληνισμοῦ, ποὺ ἰδρύθη στὴν δεκαετία τοῦ 1990, μὲ μουσικὸ ὕμνο τὸ παρακάτω ποίημα τοῦ Νίκου Καρούζου, μελοποιημένο ἀπὸ τὸν Γιάννη Μαρκόπουλο, τὸ 1991.

Στὸν πηλὸ τῶν Ἑλλήνων χαμηλὰ φωτισμένος
Ὁ Μυστρᾶς ὡσὰν πάθος ἀθῶο στὸν ἥλιο τοὺς νεκροὺς ἀναπαύει,
Παντάνασσα στὸ βραδινὸ φῶς.

Βυζαντινὴ ὁμορφιά μέσα ἀπὸ χρωματιστὰ παράθυρα
Μυρωδία χαρίζει τῶν ἄστρον κι ἡ δροσιὰ σ' ἓνα πέτρινο ἀνηφόρι.
Ὁ ἀετὸς μιάς δόξας ἔρημος στὸ δάπεδο βυζαντινῆς ὁμορφιάς .

Στὸν πηλὸ τῶν Ἑλλήνων χαμηλὰ φωτισμένος
Ὁ Μυστρᾶς ὡσὰν πάθος ἀθῶο στὸν ἥλιο
Τοὺς νεκροὺς ἀναπαύει.

Δαρμένα παλάτια σὰν ἄγνωστες τυφλές γυναῖκες
Κοιμᾶται ὁ Τιτάν, κερδίζει τρόπο τὸν δρόμο τῆς ὁμορφιάς,
Παντάνασσα σὲ βραδινὸ φῶς.

Στον πηλό τῶν Ἑλλήνων χαμηλὰ φωτισμένος
Ὁ Μυστρᾶς ὡσὰν πάθος ἀθῶο στὸν ἥλιο.